

Αριθ. 15.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τιμή της Συνδρομής.
Έτησια, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 4149. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Διακηρύττει.

Τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ χέρσον Ἑλλάδα εὐρισκόμενα ἰχθυοτροφεῖα ἐκδίδονται εἰς ἐνοίκιον ἀπὸ τὴν 1^{ην} τοῦ ἀρχομένου Μαρτίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 183^{ου} ἔτους Ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν γίνεται διὰ δημοταίου δημοπρασίας εἰς τὸν περισσοτέραν τιμὴν προσφέροντα. Τὰ εἰς τὰ παράλια τῆς Χέρσον Ἑλλάδος κείμενα δημοπρατοῦνται εἰς Π. Πάτρας καὶ τὰ τῆς Πελοποννήσου εἰς Ναύπλιον. Οἱ ἐπιστάται τῶν Δασμοτελωνείων Πατρῶν καὶ Ναυπλίου, εἶναι οἱ διωρισμένοι εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας ταύτης. ἐφορευόντων ἐπὶ τούτῳ καὶ τῶν Προσωρινῶν Διοικητῶν, καὶ παρὰ τῶν ἰδίων θέλουν ἐκδίδεσθαι τὰ ἐνοικιαστικά ἔγγραφα.

Ἡ Δημοπρασία ἀρχεται ἀπὸ τὰς 8 Μαρτίου, καὶ λαμβάνει τέλος εἰς τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ δύο μέρη.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1819.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Ν. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.
Α. ΚΥΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 20 Φεβρουαρίου.

Ἀξιωματικαὶ Εἰδήσεις.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν, 18 τοῦ μηνός, ἑσπέρας ὁ Ῥωσώτατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν ἐξ Αἰγίνης. ἐπιβὰς εἰς τὴν Ῥωσικὴν φρεγάταν Ἑλένην, μὲ τὴν ὁποίαν συνηθίζει νὰ ταξιδεύῃ, καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ Ναύπλιον, ὅθεν λέγεται ὅτι θέλει ὑπάγει καὶ εἰς Νεόκαστρον ὕστερον.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Στρατάρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου. — Ἀπὸ Ῥάχοβαν, 9 Φεβρουαρίου.

Προανέφερον ἤδη τὴν ἐν Μαρτίῳ γενομένην νίκην τῶν ἡμετέρων κατὰ τῶν εἰσβαλόντων εἰς τὴν Λεβαδίαν ἐχθρῶν. Σπεύδω δὲ τῶρα μὲ τελείαν εὐχαρίστησίν μου ν' ἀναγγείλω καὶ τὴν φυγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθέρως τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπαρχίας.

Ἀποτυχόντες οὗτοι τῆς κατὰ τοῦ Μαρτίου ἐφόδου τῶν, εὐρίσκοντες ἑαυτοὺς ἀνικάνους ν' ἀντιπαρισταχθῶσι μὲ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀρχίσαντες νὰ αἰσθάνωνται τὰ ὀλέθρια τῆς πείνας ἀποτελέσματα (διότι προλαβὼν διώρισα δύλαμιν ἱκανὴν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἐκ Ζητουνίου ἀποστολὴν τροφίμων εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον) ἀπεφάσισαν καὶ ἐφυγον ἀπὸ Λεβαδίας καὶ Τερκοχωρίου, λαμβανόντες τὸν πρὸς τὸ Ζητούνι δρόμον.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Μυράρχου Κυρίου Γ. Σαχίνη διοικητοῦ τῆς κορρέττας Ὑδρας πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1829.

Τὴν κατὰ τὴν Λιβῆδα κείμενον Τουρκικὸν ὀχύρωμα ὑποκύψαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατεστράφη, καὶ ἡ κοινωμία τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου ἀποκατέστη ἐλευθέρα. Τὸ δὲ κατεῖρμα συνέβη, ὡς ἀκολουθῶς:

Οἱ ἀρχηγοὶ Βάτος, Εὐμορφόπουλος, καὶ Λιακόπουλος, μὲ μέρος τῶν στρατευμάτων τῶν ἀκολουθήσαντες ἀπέβησαν εἰς τὸ μέρος τῆς Λιβῆδος τὴν νύκτα τῆς 7 τοῦ ἐνεστώτος. Τὴν ἐπαύριον δὲ δύο ὥρας πρὸ τῆς μεσημβρίας ἤρξατο διὰ θαλάσσης ἡ προσβολή, καὶ εὐθὺς τὸ ὀχύρωμα περικυκλώθη πανταχόθεν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας. Γενναίως ἀντέστησαν οἱ ἐχθροὶ μαχόμενοι καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς γενναϊότερα δὲ προσέβαλον οἱ Ἕλληνες, ναυταί τε καὶ στρατιῶται, μαχόμενοι μὲ ἴσην ἀμίλλαν ἀλλὰ περὶ δειλὴν βαλόντες τὴν ἄγκυραν ὑπὸ τὸ ὀχύρωμα αὐτὸ ἐπυκνώσαμεν τὸ πῦρ τῶν κανονίων μας, οἱ δὲ στρατιῶται καὶ ναῦται ἐφορμήσαντες ἐκ συμφώνου ἐκυριεύσαν τὰ πλησίον τοῦ ὀχυρώματος καλίδια. Ἡ κυρίευσις τῶν κανονοστασιῶν ἤθελε γένει παραυτα, εἰς τὸ ὀχυρὸν τῆς θέσεως δὲν ἀνεχαίτιζε τὴν ὀρμὴν τῶν πρὸς τὸ ἐσπέρας. Ὅθεν ἀναβληθείσης τῆς ἐφόδου ἐπυκνώσαμεν τὸν πυροβολισμόν καὶ τουφεκισμόν. Καταπιεσθέντες τέλος οἱ ἐχθροί, ἠναγκάσθησαν νὰ προτείνωσι τὴν παράδοσιν τοῦ ὀχυρώματος ἐπὶ συνθήκῃ νὰ τοὺς ἀφεθῇ μὲν ἐλευθέρως ἡ ἐξόδος μὲ τὰ ὅπλα, οἱ δὲ πληγωμένοι νὰ μετακομισθῶσι διὰ θαλάσσης εἰς Ξηροχώρι. Ἐδεχόμεν τὴν συνθήκην διὰ τὸ ἐπιφοβῶν μὴν, ἐπελθούσης ἐχθρικῆς βοήθειας, ματαιωθῇ τὸ ἐπιχειρημά μας καὶ οὕτω παραλαβόντες τὸ ὀχύρωμα ὁμοῦ μὲ τὰ εὐρεθέντα πυροβόλα καὶ πολεμιφόδια, ἀφήσαμεν τοὺς ἐχ-

θρῆν ἐνὸς τοῦ ἀναχωρήσας, τοὺς δὲ πλῆγωμένους ἀποβάσαμεν εἰς τοὺς Ὀρεοὺς. Τὴν δὲ ἐπαύριον, 9 τοῦ μηνὸς, ἀπεστρέψαμεν τὸ ὄχυρμα.

Εἰς τὴν προσβολὴν ταύτην καὶ στρατιῶται καὶ ναῦται ἠγωνίσθησαν ἐπίσης ἀνδρείως. Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος ὤψαν μεγάλην φρόνησιν εἰς τὴν μάχην ὁδηγοῦντες τὸν στρατιώτην. Ἀπὸ τὰ πλάϊα τὸ ἀιμακίνητον (ἢ Καρτερὸν) ἐπυροβόλησε μεγαλητέραν εἰς τοὺς ἐχθροὺς φθορὰν, διὰ τὴν εὐδυβολίαν τῆς γρανάτας. Καὶ ὁ Ν. Ρέμπος διεικνήσας τοῦ Εὐπίου διεκρίθη παρὰ πάντας εὐτολμότερος ἐν γένει, δὲ ὅλοι ἐξετέλεσαν τὰ χρεῖ των. Τὸ πλήρωμα τῆς κορυφῆς καὶ εἰς τὸν πυρβολισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐφόδον ἐδεικνύοντο εὐτολμοί. Ἡ ζημία τῶν ἐχθρῶν λογίζεται εἰς 40 φονεμένους καὶ 25 πλῆγωμένους, ἐξ ὧν ἀπέθανον τρεῖς· ἡ δὲ τῶν Ἑλλήνων εἰς 9 φονεμένους καὶ 16 πλῆγωμένους.

Τὸ ὄχυρμα τοῦτο εἶχε δύο καινοστάσια, τὰ ὅποια ἦσαν ἀπὸ χῶμα κατεσκευασμένα, χαμηλὰ καὶ περιφραγμένα μὲ πάλους.

Ἐπίσης ἀξιόπαικός λογίζεται ἡ εὐταξία τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνθήκης, ἥτις μὲ θαυμασμὸν τῶν ἐχθρῶν ἐξετελέσθη καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Ὁ ἰατροχειρουργὸς Βόνθρων ἰπποσκέψθη ἐπιμελῶς καὶ ἐπιδεδίωκε τοὺς πλῆγωμένους Ἑλληνας, ὁμοίως καὶ τοὺς καιρίως πλῆγωμένους τῶν Τούρκων, τοὺς ὁποίους κατὰ φιλάνθρωπίαν ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κορδέτας.

Προσβολὴ δὲν ἔγινε κατὰ τοῦ ἀπέναντι πρὸς τὴν ἡπειρον ὄχυρματος ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος, καὶ διότι αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀποκαθίσταται περὶ τὴν μετὰ τὴν καταστρεφὴν τοῦ τῆς Λιβύης.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε,

Τὰ κοινοφελῆ καταστήματα, ὡς εὐφραίνοντα τὰς εὐαισθητοὺς ψυχὰς τῶν ἐταρῶν ἀνδρῶν, καὶ διεγείροντα τὸν ζῆλον τῶν καλῶν, κρίνονται τῷ ὄντι καὶ ἄξια κοινοποιήσεως τοιοῦτον εἶδους καὶ ἡ ἐν Ἀνδρῶν σύστασις τῶν σχολείων οὕσα, δικαιούται νὰ λάβῃ τὴν διὰ τοῦ τύπου κοινοποίησιν. Διὸ παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὰ ἐπόμενα.

Ἡ εἰς τὴν νῆσον Ἀνδρῶν ἐκ δευτέρου ἀφίξις τοῦ Εὐγενεστάτου Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βυρείων Κυκλάδων Κεβίου Κωνσταντίνου Μεταξᾶ, ἔχουσα βάσιμον σκοπὸν τὴν σύστασιν καὶ σταθερὰν διατήρησιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀναγκαιούντων σχολείων, ἔφερε καὶ εἰς πέρας τὸν ἐπωφελεῖ τούτον σκοπὸν.

Ὁ γενναῖος οὗτος ἀνὴρ πολλάκις καὶ πολλαχῶς τὴν Ἀνδρῶν ἀφελήσας καὶ μάλιστα εἰς μεγάλας αὐτῆς ἀνάγκας, ἔδειξε πολὺ μᾶλλον διὰ τῆς συστάσεως τῶν σχολείων αὐτῆς καὶ τὸν τῆς παιδείας ἔνθερμον ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἀνδρίους ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην, ὡς μὲν Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος χρεὶς ἰερόν ἐκπληρῶν, ὡς δὲ συμπολίτης Ἀνδρῶν τὴν αὐτοῦ πατρίδα εὐεργετῶν.

Καὶ λοιπὸν ἅμα φθάσας συγκροτεῖ γενικὴν συνέλευσιν τῶν δημογερόντων τῶν χωρίων, τῶν προκρίτων, καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας· ἀπιδεικνύει διὰ λόγον καὶ ἐπιχειρημάτων ἀποχρῶντων τὸ ἐκ τῆς μαθήσεως ὄφελος, τὴν

τῶν ἡδῶν μεταρρύθμισιν, τῆς νεολαίας τὴν βελτίωσιν, καὶ δι' αὐτὰ τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς συστάσεως τῶν σχολείων ἀγωνίζεται ἀλαφύντως, διασκεδάσει ὡς ὁμίχλην πᾶσαν ἀμνηχανίαν πόρον, κινεῖ τοὺς πάντας εἰς ζῆλον, καὶ ἀποφασίζουσιν ὁμοφώνως:

Α'. Τὴν σύστασιν τεσσάρων σχολείων, τριῶν τῆς ἀλληλοδιδασκατικῆς, τὸ ἐν εἰς τὴν πόλιν Κάστρου, τὸ δεύτερον εἰς τὸ ἄνω Κάστρον, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸν Ἀμολόχον, καὶ ἐνὸς σχολείου τῆς στοιχειώδους παιδείας εἰς τὸ Κάστρον.

Β'. Τὴν σύστασιν πενταμελὸς γενικῆς ἐπιτροπῆς, ἐξ εὐνομήτων ὑποκειμένων τῶν Κυρίων Δημητρίου Μ. Α. Καίρη, Αἰγυροστίνου Ζ. Ταπώντη, Μιχαήλ Β. Καίρη, Δημητρίου Μ. Καίρη, καὶ Γεωργίου Α. Καρυστινοῦ, καὶ ἑτέρων μερικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν Κυρίων Αἰγυροστίνου Ἰω. Ταπώντη διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Καστροῦ, Μιχαήλ Εὐστ. Καμπάνη, καὶ Ζάνη Α. Καμπάνη, διὰ τὸ τοῦ ἄνω Καστροῦ, καὶ Δημητρίου Γιανκούλη, καὶ Ζάνη Κέπη διὰ τὸ τοῦ Ἀμολόχου, ὑπαγομένων τῶν μερικῶν ἐπιτροπῶν ὑπὸ τὴν γενικὴν.

Γ'. Τὴν ἀφίερσιν εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν διαφόρων χρεωφειλετῶν, ὅσας ἔχει τὸ κοινὸν ἐκάστου τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ τριῶν μοναστηρίων, τῆς Παναχράντου, τῆς Ζωολόχου Πηγῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου Νικαλαίου, τὰς ὁποίας μετὰ χαρᾶς καὶ προθυμίας εἰ ἐν αὐτοῖς πατέρες παρέδωκαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τὰς ἀνανεώσῃ ἐπ' ὀνόματι τῶν σχολείων.

Δ'. Χρηματικὴν συνεισφορὰν κατ' ἀρέσκειαν ἐκάστου.

Ε'. Τὰ δικαίωματα τῶν Νοτάρων τῆς νήσου νὰ συνάγονται πρὸς ὠφέλειαν τῶν σχολείων.

Ἰδιαιτέρα δὲ διάταξις τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου συμφώνως μὲν τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν ἐγείρεσε τὰ χρεῖ των γενικῶν καὶ μερικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἐκαθάρισε τὸν πόρον τῶν σχολείων, ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Ἡ συνεισφορὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὰ προκαταρκτικὰ ἐξόδα τῶν ἀλληλοδιδασκατικῶν σχολείων, εἰς δὲ ἀδάκια, πίνακας, βάρβα, κτλ. καὶ ἐν περισσεύσῃ, νὰ ἐξοδευθῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἐξόδα καὶ δύο ἄλλων ἀλληλοδιδασκατικῶν σχολείων εἰς Μεσαρίαν καὶ Ἀρνά.

Β'. Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν νὰ δαπανᾶται εἰς μισθοὺς τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ περισσεύοντα ἐκ τοῦ τόκου νὰ δαπανῶνται εἰς ἑκτασιν τοῦ σχολείου τῆς στοιχειώδους παιδείας.

Γ'. Τὰ τρία μέλη τῆς γενικῆς ἐπιτροπῆς εὐρισκόμενα εἰς τὸ Κάστρον, δέουσιν ἔχει ἀνὰ χεῖρας τὴν γενικὴν δασυληψίαν τῶν ὁμολογιῶν, τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν σχολείων.

Δ'. Οἱ ἐπιτροποὶ γενικοὶ τε καὶ μερικοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπισκέπτονται τὰ σχολεῖα δις τῆς ἐβδομάδος, καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὴν πρόδον τῶν μαθητῶν, καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τῶν διδασκάλων.

Ε'. Κατὰ τριμηνίαν νὰ συνέρχεται ἡ γενικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ νὰ θεωρῇ τοὺς λογαριασμοὺς, ἀποκεπτομένη καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων, προβλέψας καὶ διατηρήσεως αὐτῶν καὶ κατὰ τετραμηνίαν τὰ τρία μέλη ἐξ αὐτῆς νὰ περιέρχονται ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς νήσου εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῶν καὶ αἱ οἱ μερικοὶ ἐπιτροποὶ παραμελῶσι τὰ χρεῖ των, ν' ἀποβάλλωνται βραβήμους, καὶ αὐτῶν

αὐτῶν νὰ διορίζονται ἄλλοι· νὰ γίνονται ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν παρὰ τῶν διδασκάλων ἔμπροσθέν των, διὰ νὰ πληροφορῶνται περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς νεολαίας.

ΣΥ. Οἱ μισθοὶ, ἡ ἐκλογή, ἡ ἀποβολὴ τῶν διδασκάλων ἀπύκειται εἰς τὴν γενικὴν πενταμελῆ ἐπιτροπὴν.

Ζ. Ἐκαστον ἔτος νὰ προσκαλῇ ἡ γενικὴ ἐπιτροπὴ ὅλους τοὺς δημογέροντας τῆς νήσου, διὰ νὰ ἀναφέρῃ τὴν κατάστασιν, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν σχολείων, καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν, ἀποδίδουσα λόγον τῶν πράξεών της.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία συμφώνως μὲ τὴν γενικὴν ἐπιτροπὴν ἐπεφόρτισε τὰ νοταρικά χρέη ἀμισθὶ πρὸς περισσοτέρους ὠφέλειαν τῶν σχολείων εἰς ἄνδρας εὐκαταστάτους καὶ τιμίους· τοῦ μὲν Κάστρου εἰς τὸν Κύριον Μ. Ἀθανάσιον, τοῦ δὲ ἁνω Κάστρου εἰς τὸν Κύριον Περσάκην Καμπάνην, καὶ τοῦ Ἀμολόχου, καὶ Ἀγνᾶ εἰς τὸν Κύριον Δημήτριον Γιαννούλην.

Αὕτη μὲν ἡ ἐν Ἀνδρῶ σύστασις τῶν σχολείων.

Χαίρουσα δὲ ἡ Ἀνδρὸς ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ της, ὁμολογεῖ μετὰ θεὸν ἀρχὴν καὶ αἰτίαν τῶν ἐπιφελῶν τούτων καταστημάτων τὸν τρισέβαστον Κυβερνήτην, ὡς κοινὸν πατέρα, ὅτι διὰ τῆς ἐκλογῆς τοιούτων Ἐκτάκτων Ἐπιτροπῶν, καὶ διὰ τῆς ἐξαλείψεως τῆς πειρατείας, ἀπολαύουσιν αἱ νῆσοι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων, τὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Μουσῶν, τὰ ἀποτελοῦντα τῶν πολιτῶν τὴν εὐδαιμονίαν. Εὐχεται δὲ ὑπὲρ τῆς Α. Ε. Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος!

Ἐν Ἀνδρῶ, τῇ 26 Ἰαννουαρίου 1829.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες

Λεονάρδος Καμψανάκης.

Μ. Α. Καίρης.

Γ. Δημητρίου.

Δημήτριος Πανάγος.

Νικόλαος Γούναρης.

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Ἀνδρου
Κ. Καρκάκης.

Τὴν 25 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου ἱεροσυλήθη διὰ ιουκτὸς ὁ ἐν Πάρῳ ναὸς τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς Παναγίας. Οἱ ἱερόσυλοι συνελήφθησαν καὶ κρατοῦνται εἰς φυλακὴν, ἀλλ' ὁ ἀρχιληστὴς Χαλαράμης Ποταμιάνος Κεφαλλήνιος ἑδραπέτευσε. Τὰ κλαπέντα ἐκ τοῦ ναοῦ συμποσῶνται εἰς 25 ὀκάδες ἀργυρίου εἰργασμένον εἰς ἱερὰ σκεύη. Προσεκλήθημεν δὲ ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀρχὰς ἐκείνης τῆς νήσου νὰ κοινοποιήσωμεν τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος μας πρὸς εἰδοποίησιν τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομιῶν, αἵτινες παρακαλοῦνται παρὰ τῶν εἰρημένων νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ σύλληψιν τοῦ εἰρημένου ἀρχιληστοῦ· χαρακτηρίζεται δὲ οὗτος μὲ ἀνάστημα ὑψηλὸν, σῶμα λιγνόν, χροῖμα μαυροδερδόν, μαλλία κατσαρά, μὲ ὀλίγα σημεῖα εὐλογιῶν, τὰ ὀδόντιά του ὀλίγον χαλασμένα, πολὺς, ἡλικίας χρόνων 45 ἕως 50.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως δημοσιεύει ἐκτεταμένον ἄρθρον ἀναφερόμενον εἰς τὰ συμβεβηκότα τῆς τελευταίας ἐκστρατείας τῶν Ῥώσων, καὶ ὡς ἄξιον τῆς περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν μας διὰ τὰς πολλὰς σκέψεις τοῦ δέλομεν τὸ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος μας.

Παρατηρήσεις ἀξιωματικοῦ τινὸς Ῥώσου περὶ τῆς τελευταίας ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐκστρατείας.

Ἐπειδὴ ἡ παύσασα ἐκστρατεία ἔγινεν ἀντικείμενον παμπόλλων ὑπομνημάτων μᾶλλον ἢ ἡτῶν συγκεχυμένων καὶ παραλόγων, μᾶς ἐφάνη πρέπον νὰ διαγράψωμεν ἐνταῦθα συνοπτικῶς τὸν σκοπὸν, τὸν δρόμον καὶ τὰ ἀποτελέσματα, διὰ νὰ ἐπαναγάγωμεν τοὺς πεπλανημένους ἀπὸ συγγραφεῖς, οἵτινες παρέφθειραν τόσον ἀλλοκότως τὰ συμβεβηκότα.

Σκοπὸν δὲν ἔχομεν νὰ ἐπιχειρισθῶμεν πρὸς αὐτοὺς λογομαχίαν, ἀλλὰ ν' ἀνατρέψωμεν τὰς φωνασκίας αὐτῶν μὲ τὴν ἀπλὴν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων.

Ἐξέπεσε, κατ' αὐτοὺς, ἡ Ῥωσσία ἀπὸ τὸ μεγαλεῖόν της, τὰ στρατεύματά της ἔχασαν τὴν παλαιὰν ἀνδρίαν των, οἱ δὲ Τούρκοι ἀνεδείχθησαν ὑπέρτεροι κατὰ τὴν ἄμυναν.

Δὲν μεμφόμεθα δὲ τοσούτον τοὺς συγγραφεῖς τούτους, ὅτι κακῶς ἔκριναν περὶ συμβεβηκότων, τὰ ὅποια δὲν γνωρίζουν. Συνειθισμένοι εἰς τοὺς ταχεῖς καὶ ὀρμητικοὺς δρόμους τοῦ Ναπολέοντος, κατὰ τοὺς πλουσίους καὶ εὐφόρους τύπους τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας, κάμνουν τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον μὲ τὸν διαδίτην εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἀποφασίζουν τὴν καταστροφὴν ἐκτεταμένου τινὸς βασιλείου, προσδιορίζουν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν σταθμῶν τῶν ἱκανῶν εἰς τὴν ἐκπόρθησιν, χωρὶς νὰ ὑπολογίζονται οὔτε τὴν φύσιν τῶν τόπων, οὔτε τὰς ἀνωμαλίας τῆς χώρας, οὔτε τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τῶν διαμαχομένων. Τὰ ὑπομνήματα αὐτῶν, ἀξιογέλαστα ὄντα εἰς τοὺς ἐπιστήμονας τοῦ πολέμου, πιστεύονται μ' ὅλα ταῦτα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς, οἵτινες παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς φωνασκίας, λαμβάνουν τὰς ἀπαισίους προρρήσεις των ὡς δεσπεσίους χρησμούς.

Δὲν θέλει εἶναι δύσκολον νὰ ἀνατρέψωμεν τὸ σαθρὸν τῶν συλλογισμῶν των.

Ἐφημεριδογράφοι τινὲς, μετροῦντες τὸ μικρὸν διάστημα τὸ διαχωρίζον τὸν Κατώτερον Δούναβιν ἀπὸ τὸν Βόσπορον, φαντάζονται ὅτι τὸ σχέδιον τῆς Αὐλῆς τῆς Ῥωσσίας εἰς ἄλλο δὲν ἀπέβλεπε παρὰ τὴν κατάκτησιν αὐτὴν τοῦ Βυζαντίου, καὶ τὸν διαμελισμὸν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου.

Αἱ πασιφανεῖς διακηρύξεις τῆς Α. Α. Μ. ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, δὲν ἤρκεσαν νὰ τοὺς ἐξάξωσιν ἀπὸ τὴν ἀπάτην· δέτουν ἀκόμη τὴν ψευδῆ ταύτην ὑπόθεσιν βάσιν τῶν ὑπολογισμῶν των, καὶ συνάγουσιν ἐντεῦθεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐχρεώσται, πρὸς εὐαρέστησίν των, νὰ ὑπάγῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἡ ἐκστρατεία, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν, ἡττόχησε καὶ ἀνεδείχθη ἀξιοβρόντης καὶ ὀλεθρία εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματός του!!

Ἡ Ῥωστικὴ Κυβέρνησις, ἥτις δὲν ἠδύνατο νὰ φρονῇ τὰ τῶν κατακριτῶν της, ἐδημοσίευσεν τὸ τέρμα, πρὸς τὸ ὅποιον ἀπευθύνετο, ἐπιχειρισθεῖσα τοῦτον τὸν πόλεμον. Ἐγνωστωποίησε δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ αἰτία καὶ τὸν σκοπὸν.

Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς ἀποτελέσματα ἀπλᾶ, φυσικὰ, τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ ἐλάβῃ τὴν ἰσοσταθμίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰ ὅποια ὠφελοῦν μάλιστα εἰς τὰ ἐμπορικά της συμφέροντα, διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὰς συνθήκας τῆς ἐξουδευνθείσας, καὶ νὰ τύχῃ τῆς πρεπούσης ικανοποιήσεως ἀναφανδὸν γεννημένων ὕδρεων, ἀνέλαβεν ἡ Ῥωσσία τὰ ὅπλα. Παρρησία ἀνῆλθε τοῦτο διὰ νὰ καθυστερήσῃ τὰ τῶν γειτνιαζόντων συμφέροντα. Ἡδύνατο λοιπὸν ἀλογίστως νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ Βυζαντίου; Ἀπορίας ἐκαικονταετηρίδος διδαγμένη περὶ τοῦ τρόπου, κατ' ὃν πολεμοῦν οἱ Τούρκοι,

ἤθελετο ὁ ἄγνωστος ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ὅλοι οἱ κατ-
οικὸς φεύγουσι πλησιάζοντες τοῦ ἐχθροῦ, καὶ συναθροίζονται
εἰς μεγάλα στρατόπεδα πολεμοῦ μετ' ἐνεργείας; Τὸ παρὰ-
δειγμα τῆς Ἰσπανίας δὲν ἦτον ἱκανῶς πρόσφατον, ὥστε
νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὅτι τόπως τις, εἰς τὸν ὅποιον
ὅλοι εἶναι στρατιῶται, δὲν δύναται νὰ κυριευθῇ διαμίας;
Δι' αὐτὴν πεντήκοντα χιλιάδες ἐμπειροπόλεμοι Γάλλοι
ἐπ' ἐπιπάτησαν εἰς τὴν Ἰσθμικὴν χερσόνησον χωρὶς νὰ δυνη-
θῶσι νὰ βασταχθῶσιν εἰς αὐτήν, καὶ ἡ Ἰσπανία ἐχορήγει
πολλὰ ὀλιγωτέρους πόρους πρὸς τὸ ζῆν, καὶ λαὸν ὀλιγώτερον
στρατιωτικόν.

Πολλὰ συνετὴ ἡ Ῥωσσία διὰ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν πείραν
τοῦ παρελθόντος, δὲν ἤθελε ριψοκινδυνεύσει πόλεμον ἐπιβε-
τικόν εἰς τόπους ἀξένους, καὶ ἂν μάλιστα ὁ ὠμολογημένος
σκοπὸς τοῦ πολέμου δὲν ἤθελε τὴν ἀναγκάσει νὰ ἀναλογισθῇ
ὁρθῶς τοὺς κινδύνους πρὸς τὰς ὠφελείας τὰς δυναμένας ἐξ
αὐτοῦ νὰ προκύψωσι. Συνέφερεν εἰς αὐτήν: α', νὰ καταλάβῃ
τὰς ἡγεμονίας, καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἐν αὐταῖς στάσιν τοῦ
στρατεύματός της, κυριεύουσα δύο φρούρια ἀπαραιτήτως
ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν παραχειμασίαν αὐτοῦ· β', νὰ προάξῃ
τὰς ἐπιθετικὰς ἐργασίας ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὰ πρόσω, διὰ
νὰ ἀναγκάσῃ ταχύτερον τὴν Πόρταν νὰ στέρξῃ εἰς διαλλαγὰς,
αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἔχωσι βάσεις διπλωματικόν
τι μυστήριον, ἐπειδὴ εὐρίσκονται ἀνεπτυγμέναι εἰς πασι-
φανεῖς προκηρύξεις.

Στράτευμα ἐξ 115,000 ἀνθρώπων πραγματικῶς συν-
ιστάμενον, καὶ ἐξαιρουμένων τῶν ἀνωφελῶν στομάτων, παρ-
ιστάνον ἄθροισμα 85 χιλιάδων πολεμιστῶν, διεπέρασε τὸν
Δούναβιν καὶ τὸν Προύτον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου μηνός.

Παραβαλλομένων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δυνάμεων μετ' ὁ σχῆμα
τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου, τὸ ὅποιον παρέχει δύο γραμμαὶ
διίστασιν εἰς τὰς ἐργασίας· λογιζομένης τῆς ἐκτάσεως
τοῦ καταληπτέου γηπέδου, τοῦ πλήθους τῶν κυριευτέων,
ἡ πολιορκητέων φρουρίων, ἦτο φανερόν ὅτι εἰ Ῥῶσοι δὲν
ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Αἴμου εἰμὴ με-
45 χιλιάδας τὸ πλέον ἄνδρας. Τὸ δὲ μικρὸν τοῦτο στρά-
τευμα ἔχον ἀκόμη νὰ κυριεύσῃ τὴν Βάρναν, καὶ νὰ φυλάτ-
τῃ τὸ ἐν Σούμλα περιχαρακμένον Τουρκικὸν στρατόπεδον
ἐκ 40 χιλιάδων, πῶς ἠδύναντο νὰ φέρῃ τὰς πτέρυγας του
ἕως εἰς τὰ τεῖχη τοῦ Βυζαντίου, χωρὶς κίνδυνον τοῦ νὰ εὕρῃ
ἐκεῖ Καυδινὰ Δίκρανα (*); Καὶ διὰ τοῦτο τέλος ἤθελεν ἐκ-
τεθῇ οὕτως ἀπλῶς εἰς παρόμοιον κίνδυνον; Πόλεμος συνετὸς
καὶ φρόνιμος δὲν ἦτον ὁ μόνος, ὅστις συνῆδε μετ' ὁ προκη-
ρυχθέντα σκοπὸν καὶ μετ' ὁ πολιτικὴν θέσιν τῆς Ῥωσσίας
ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην;

Δὲν ἠγνόει ὁ Αὐτοκράτωρ ὅτι, ἐὰν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ 30
χιλιάδας ἄνδρας διὰ νὰ τηρῶσι τὰ μεταξὺ Αἴμου καὶ Συλ-
ληστρίας, καὶ νὰ ριψοκινδυνεύσῃ 50 χιλιάδας κατὰ τὸ
Πραβόδι, ἠδύναντο νὰ εἰσδύσῃ εἰς Αἰτὸν ἀφ' ὧν ὀπισθενέου
τὴν Βάρναν καὶ Σούμλαν.

Ἦθελεν ὑπάγει εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Φακῆς καὶ τῆς
Ἀδριανουπόλεως μετ' 30 χιλιάδας τὸ πλέον, ἐξαιρουμένων

(*) Στενὸν παρὰ τῇ Βενεβέντῃ, πόλει Ἰταλικῇ, ὀνομαζόμενον
οὕτω ἐκ τῆς πόλεως Καυδίου, καὶ περίφημον διὰ τὴν ἔγ-
γαν τῶν Ῥωμαίων, τοὺς ὁποίους ἐβάλον ἐκεῖ οἱ Σαρμῆται ὑπὸ τὸν
ζυγόν.

[Σημ. τοῦ Συντάκτου.]

τῶν ἀναγκαίων τμημάτων εἰς φύλαξιν τῶν ἀποθηκῶν καὶ εἰς
κατάσχεσιν τῆς Βουργάδας.

ὑποθέτοντες δὲ ὅτι καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο στράτευμα ἤρκει
διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ρουμέλης καὶ νὰ ἀπει-
λήτῃ καὶ αὐτὴν ἐκείνην τοῦ βασιλείου, θέλομεν ἐρωτή-
σει, ἐὰν αἱ μεταξὺ Αἴμου καὶ Βουκορεστίου ἀφημέναι
30 χιλιάδες ἤρκειν εἰς τὸ νὰ κατέχωσιν ἐξ φρούρια
κυριευθέντα, νὰ φυλάττωσι τὴν Μολδανίαν καὶ τὴν
Βλαχίαν, καὶ νὰ πολεμῶσι μετὰ τὰς πολυαριθμοὺς φρουρὰς
τοῦ Βιδδινίου, Ροχτσουκίου, Γιούργεβου καὶ Συλληστρίας,
τέλος πάντων νὰ ἀνθίσταται εἰς ὅλον τὸ στράτευμα τοῦ
Χουστίν κατωχυρωμένον εἰς Σούμλαν, καὶ νὰ περικλείωσι
τὸ σῶμα τοῦ Καπετάμπασα, ὅστις συνήθροισεν 20 χιλι-
άδας σχεδὸν ἀνθρώπους εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Βάρνας; Πᾶς
νουνεχὴς στρατιωτικὸς θέλει ἀποκριθῇ ὅτι τὸ πρᾶγμα
ἦτον ἀδύνατον. Ὅθεν, ἐὰν ἔπρεπε νὰ ἐνδυναμωθῇ τὸ τη-
ρητικὸν σῶμα, ὁ πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν δρόμος ἐκτελού-
μενος μετ' 20 χιλιάδας πολεμιστῶν, ἤθελεν ὑπάρξει ἐπι-
χειρημα κινδυνώδες, καὶ ἀπλῶς στρατιωτικῶς θεωρούμενον
πολὺ δὲ πλέον παράδολος ἤθελε φανῇ ἡ τοιαύτη εἰσδρομὴ,
ἐάν τις λογισθῇ τὸ δύσκολον τῆς διατροφῆς ὅλων τῶν ἐν
τῇ Ρουμέλῃ καὶ Βουλγαρίᾳ στρατοπεδευουσῶν δυνάμεων,
προτοῦ ἢ ἄλλως τῆς Βάρνας νὰ ἐξασφαλίσῃ μέσον τι-
τῶν ἐφοδιάσεων τοῦ στρατεύματος, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ
προσμένῃ ὅλα ἐξ Ὁδησσού.

Χωρὶς νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν πολιτογραφίαν, δύναται
νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος ὅτι ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμέλη εἶναι
ἀληθεῖς ἐρημοὶ, καὶ ὅταν ὁ ὀλιγάριθμος λαὸς ἐκείνων τῶν
ἀφύρων τόπων φεύγῃ καὶ φέρῃ μετ' αὐτοῦ ὁ τι ἔχει, ἐν
στράτευσιν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐκεῖ εἴκοσι τέσσαρας
ῥάρας, παρὰ τοὺς ἐὰν μετακομίσῃ ὅλα. Αὕτη εἶναι ὄντως
κινητὴ ἀποικία, ἣτις πρέπει νὰ φέρῃ μετ' αὐτῆς ὁ τι εἶναι
ἀναγκαῖον, ἕως καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄνθρακας, διὰ νὰ πεταλλό-
νται οἱ ἵπποι, ἢ διὰ νὰ γίνωνται αἱ καθημεριναὶ ἐπισκευαὶ
αἱ ἀναγκαῖως ἐπισυμβαίνουσαι εἰς πολυάριθμον πυρροβολικόν.

Ἡ ἀκριδὴς γνώσις τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐφοδιάσεως ἔπρεπε
νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον εἰς τὸ νὰ μὴ κάμῃ
τι ριψοκινδύνως προτοῦ νὰ κυριεύσῃ τὴν Βάρναν, καὶ ὁρθῇ
διατίμησις τῆς ὠφελείας τῆς Συλληστρίας πρὸς τὴν ἀσφα-
λειαν τῆς παραχειμασίας τῶν στρατευμάτων, ἔπρεπε νὰ
τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὑποτάξῃ τοῦτο τὸ φρούριον, προτοῦ νὰ δεῇ
εἰς Αἰτὸν. Ἀξιόλογον ἐκπολιορκητικὸν πυρροβολικόν, παρὰ
σκευασθὲν εἰς Κίοβον, εἶχε φθάσει ἐπὶ τοῦτο περὶ τὰ μέσα
τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἐμπροσθὰ τινὰ ἀπλῶς διοικητικὰ ἐβρά-
δυναν τὴν πολιορκίαν, καὶ χειμὼν πρῶτος, πάντῃ παράξενος
εἰς τοὺς μεσημβρινοὺς ἐκείνους τόπους, ἐπέβαλε τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ ἀναδελθῇ μέχρι τοῦ ἔαρος.

Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο εἶναι τὸ μόνον ἀπὸ ὅλα τῆς ἐκ-
στρατείας, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ὁλοτελῶς σύμφωνον μετὰ τοὺς
σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Αὐτοκράτωρ ἐφάνερωσεν εἴτε εἰς
τὰ δημόσια αὐτοῦ ἐγγράφα, εἴτε εἰς τὰς ἀπορρήτους δια-
κοινώσεις, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ εἰμ
εἰς περιστάσεις τυχεράς.

Ἀλλ' ἂν παύσωμεν τοῦ νὰ πρὸς λέγομεν περὶ τῶν συμβεβη-
κότων, καὶ ἂν διαλάβωμεν ἐν συνόψει τὴν ἐκστρατείαν ταύτην,
τὴν ὅποιαν μᾶς παριστάνουν ὡς πολλὰ ἀνέκδοτα εἰς τὴν Ῥωσσίαν.
(Ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.)